

Prawo do odpoczynku dobrem osobistym pracownika

Kategoria: Aktualności

Opublikowano: piątek, 08, luty 2013 23:00

Bernadeta Skóbel

Odsłony: 1630

Zachowanie pracodawcy, polegające na pozbawieniu pracownika możliwości skorzystania z nieprzerwanego dobowego i tygodniowego odpoczynku, stanowi naruszenie dóbr osobistych (zdrowia, bezpiecznych i higienicznych warunków pracy oraz - przy założeniu istnienia tego rodzaju odrębnego dobra - prawa do odpoczynku).

Art. 11(1) kodeksu pracy nie jest „innym przepisem” w rozumieniu art. 23 k.c. Poszanowanie przez pracodawcę godności i innych dóbr osobistych pracownika jest bowiem w świetle pierwszego z powołanych przepisów kategorią odrębną od prawa cywilnego gałęzi prawa i to kategorią podniesioną do rangi jednej z podstawowych jej zasad. Podstawą dochodzenia przez pracownika roszczeń z tytułu naruszenia przez pracodawcę jego dóbr osobistych w ramach stosunku pracy jest zatem unormowanie zawarte w art. 11(1) k. p., a w kwestiach nieuregulowanych tym przepisem zastosowanie mają - z mocy odesłania zamieszczonego w art. 300 k. p. - przepisy Kodeksu cywilnego.

Wyrok Sądu Najwyższego - Izba Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw Publicznych z dnia 18 sierpnia 2010 r. II PK 228/2009

Źródło: LexPolonica nr 2359661